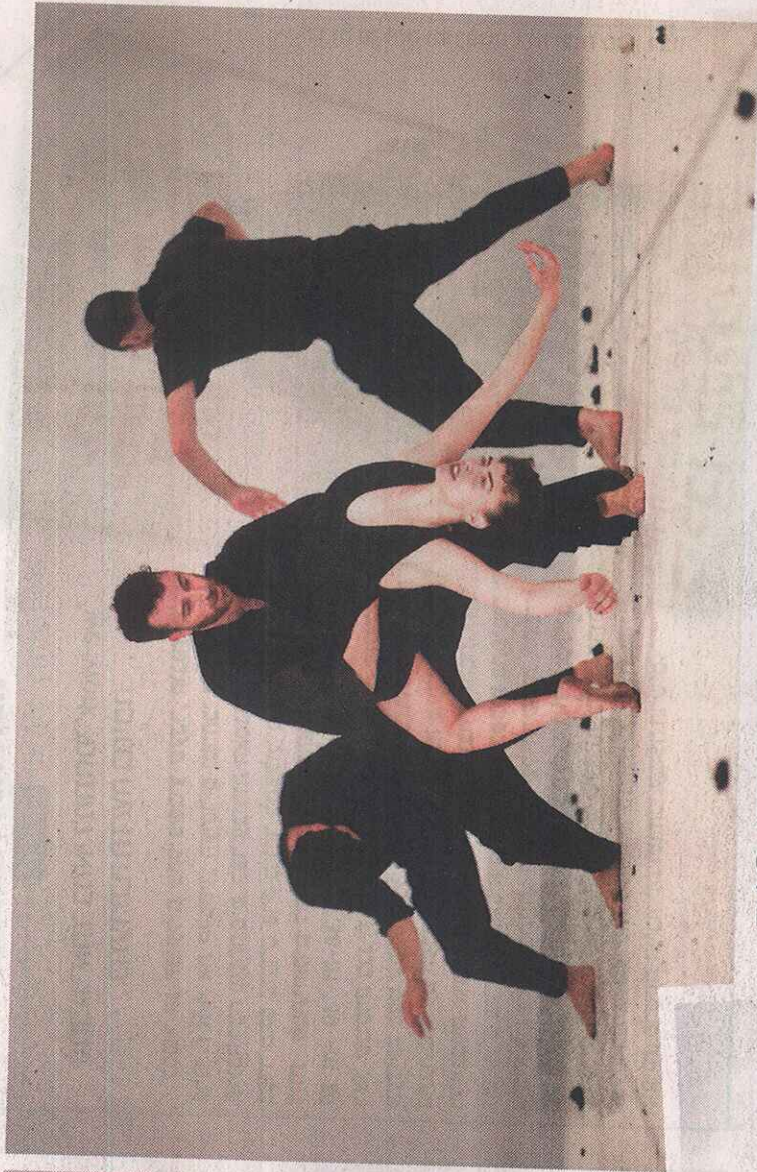
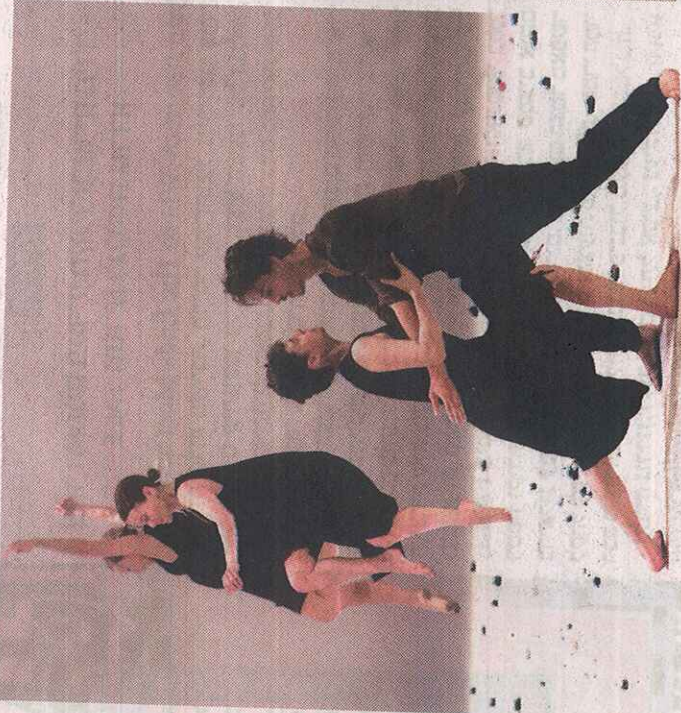
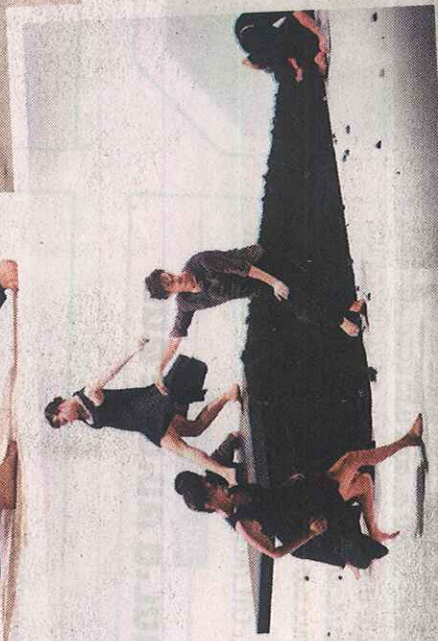

צילומים: אסוקר

משחק קוסמי

להקת המחול ורטיגו, מעלה את יצירתה החדשה של נעה ורטהיים 'לילא'

חיפשות קצת קלילות. הרגשות שאם אתבונן באמת בכל הכובד והקושי שנמצאים בעולם שמסביבי, אני עלולה לקפוץ מהגג. אז הייתי עם נועמי עוד אני מחמודת עם העולם הזה בקלילות,

אורי לנקוויטקי

ל יצירה אמנותית נושאת עימה רגעי משבר שנראים בלתי עבירים. עבודת היצירה מבוססת במהותה על חקירת הלא

רגיש שהם כורעים תחת עומס השאלות שעלות תוך כדי העבודה. באחד הצהרים בו שוחחנו, ניעה ורטהיים הייתה באמצעו של רגע כזה, שבועות ספורים לפני הפרייירה של 'לילא', ציירתה החזשה של לוקת ורטיגו, ורטהיים התקשתה לראות את האור שבקצה מנהרת הציירה. היא הודתה שיש בהוכיבים אבל גם לא מעט דאגות.

"זה היה תהליך מתיש", היא מגלה. "אני נמצאת עכשיו ברגע עם מאוד קשים. אני על סף איבוד הרעיה".

לילא, שתועלה ברחבי הארץ בתאריכים 13-29 במאי, נרצרה בהזמנתו של לוקה דה פוסקו, מנהלו של פסטיבל נאפולי היוקרתי - כהפקה משותפת שתועלה פעמיים ביולי השנה, בא-

מפית'אטרון בפומפיי תחת כיפת השמיים. כשפה הסנסקריט, הפירוש של 'לילא' הוא משחק קוסמי, השקפה בה הבריאה נוצרה על ידי אלהים לשם משחק טוהרי. הציירה מתרחשת במרחב בין המציאות המתעתעת לבין המשחק הקוסמי. נעה ורטהיים: "הציירה עוסקת בנפילה מגו, ערד, בויתרון המייצר פער בין הפנטזיה המקורית לבין אשליית תענוגות החיים. המתח בין רצונות שמתקיימים בעולם כשארם הופך למגניב, מתפתה. הכמיוה למצוא רצון מודיק ולנוע מתוך התענוג אל איון פנימי".

לורטהיים ישניסיון ארוך בהתמודדות עם סוג הטירוף שהיא נמצאת בתוכו כעת. אחרי העלאה של אינסוף ציירות, ניהול להקת מחול ישראלית והקמת כפר המחול האקולוגי, ורטהיים יודעת איך לקבל את השוב לצד הפחות טוב. היא לא מציינת את החוויות שלה כצבעים ורדדים אבל היא גם לא כאמת מות-מוטטת בגללן. "אני כבר מתחילה לחוש את פעימות הלב של העבודה. חודתי לחייך", היא צוחקת.

טיגו, והיא מצטרפת לרשימה מוכרת של עבודות רבות. לידת הפניקס, 'רעש לבן', מנה ועוד עבודות רבות. "התחלנו לעבוד על הציירה לפני שנה ועברנו עליה ככל פעם שיכולנו", מספרת ורטהיים. "בחודשים האחרונים, נכני סנו למצב מעבדה בסטודיו. עכשיו אנחנו בסוף התהליך. הפעם

איך אני משתפת במשחק", את המחשבה על משחק היא הביאה לקרניים ולשותפיה ליי-ציור, לצד הרעיון שעוסק במרחב שבין השמים לבין המציאות על פני האדמה.

רם קציר, שחוא אמן ישראלי מדהים, עיצב את החלל. הוא יצר את התפאורה העצומה והמורכבת, שיש לה תפקיד מאוד מרכזי בציורה. תכמה בנייה מכמה וכמה רבדים, מה שמתכתב עם הרעיון של התמונה הגדולה, "היא אומרת".

אל ורטהיים הצטרף גם המוזיקאי רן בגנו, מי ששיתף איתה פעולה בעבר. אחרי שעבדנו ביחד כמה שנים עשינו הפסקה, ועכשיו חזרנו לעבוד ביחד וזה נפלא. המוזיקה שלו מאוד מתאימה לעבודה".

עוד פנים מוכרות בצוות הוא מעצב התלבושות ששון קדם, שעיצב ל'ורטיגו' תלבושות כמה פעמים בעבר. הפעם, ורטהיים ביקשה ממנו ללכת נגד הטרנד המקובל במחול העכשווי של תלבושות נטולות מגדר, ולעצב תלבושות שונות לגברים ולנשים. "העבודה הזאת עוסקת הרבה ברעיון של גן העדן, של אדם חווה ורצון חופשי. יש רגע חשוב מאוד בטקסט הנג'ני על אדם חווה, שבו אדם מאשים את חווה שפיתתה אותו עם תפוח. עברנו עם הרעיון הזה, ולכן התלבושות לנשים ולגברים היו חייבות להיות שונות ומוכהקות", היא מסבירה.

"בכלל אני חושבת שביציירה הזאת הקרנים נראים שונה מאשר בעבודות אחרות. הם צוות כל כך מדהים, רמת הכישרון של הקרנים היא גבוהה מאוד, והם היו שתופים מלאים ביציירה של 'לילא', היא מספרת. ורטהיים עדיין שקועה עמוק באמצע התהליך, אבל למרות זאת היא מצליחה להבחין בשינוי קטן באסתטיקה שלה כ'לילא'. "אני מרגישה שזה משהו אחר", היא אומרת בהתלהבות.

13.5 21:00 14.5 21:00 מרכז סוזן דלל, תל אביב / 20.5
20:30, הכול התרבות - חוף הכרמל / 23.5 20:30 מרכז הבמה -
גני תקווה / 28.5 20:30 תיאטרון ירושלים / 29.5 20:30 אולם
המופעים מודע - מועצה אזורית עמק יזרעאל